

РЕШЕНИЕ

№ 28

гр. Русе, 14.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – РУСЕ в публично заседание на двадесет и седми февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Палма Тараланска

при участието на секретаря Димана Стоянова
като разгледа докладваното от Палма Тараланска Търговско дело №
20234500900057 по описа за 2023 година

за да се произнесе, съобрази следното:

Производството е по чл. 365 и сл. ГПК.

Постъпила е искова молба от „Банка ДСК“ АД гр.София, ЕИК 121830616, представлявана от изпълнителните директори Д. Н. Н. – И. и Д. Д. М. чрез пълномощник юрисконсулт И. В. И. против ЕТ „Д. – А.Н. – Г.К.“ гр. Русе, ЕИК: *****, с която са предявени иски с правно основание чл. 422, ал.1 ГПК – за съществуване на вземане, оспорено по реда на чл. 414 и чл. 415 ГПК, за което е издадена заповед за изпълнение въз основа на документ по чл.417 ГПК по ч.гр.д. № 6505/2022г. по описа на Районен съд Русе. Вземането е основано на извлечение от счетоводните книги на банката по сключен между страните Договор за кредит – овърдрафт ** от 07.09.2021 г., и Анекс № 1 от 17.08.2022 г. към него, по който кредитополучател е ЕТ „Д. – А.Н.“, чийто правопреемник е ответният търговец ЕТ „Д. – А.Н. – Г.К.“ от гр. Русе.

Ищецът твърди, че на 07.09.2021 г. е бил сключен договор за банков кредит овърдрафт ** между „Банка ДСК“ ЕАД и ЕТ „Д. – А.Н.“, ЕИК 117620409, чийто универсален правопреемник е ЕТ „Д. – А.Н. – Г.К.“, ЕИК *****. По силата на този договор банката предоставила на

кредитополучателя кредит в размер на 50 000 лева с краен срок за усвояване на кредита 07.09.2022 г. Срокът за ползване на овърдрафта е продължен с 12 месеца до 07.09.2023 г. съгласно Анекс № 1 от 17.08.2022 г. Срокът за погасяване съгласно чл. 9.3 от Договора за кредит вр. чл. 3 от Анекс № 1 е 12 месеца след изтичане на срока за ползване, тоест до 07.09.2024 г.

За предоставения кредит, кредитополучателят е поел ангажимент да заплаща договорена възнаградителна лихва в размер определен като референтен лихвен процент (EURIBOR) плюс надбавка от 3,50 %, а при неиздължаване на главницата в срока за погасяване се заплаща наказателна надбавка от 7% върху падежиралата и просрочена главница за времето на забавата до окончателното плащане на дължимите суми или до датата на предсрочната изискуемост или до изискуемостта на краен падеж, а при забава в плащането на част или цялата дължима лихва по кредита в уговорения срок кредитополучателят да заплаща освен договорената лихва и наказателна надбавка от 3% върху непадежиралата част от главница за времето на забавата до окончателното плащане на дължимите суми или до датата на предсрочната изискуемост или до изискуемостта на краен падеж.

Твърди, че поради неплащане на три месечни вноски, към датата на подаване на заявление за издаване на заповед за изпълнение – 28.12.2022 г. задължението по кредита е обявено за предсрочно изискуемо, поради което банката е предприела действия за снабдяване с изпълнителен титул и принудително събиране на вземанията си, за което се е снабдила със Заповед за изпълнение за задължението по ч.гр.д. № 6505/2022г. по описа на Районен съд Русе.

Ищецът моли съда да постанови решение, с което да признае съществуването на вземането му по отношение на ЕТ „Д. – А.Н. – Г.К.“ от гр. Русе от гр. Русе, произтичащо от процесния договор за кредит и анекс към него, както следва: - 50 000,00 лв главница; 9,72 лв – обезщетение за забава /лихвена надбавка за забава/ до датата на настъпване на изискуемостта за периода от 10.11.2022 г. до 11.11.2022 г.; 152,77 лв – обезщетение за забава след настъпване на изискуемостта за периода от 10.12.2022 г. до 20.12.2022 г. и 96,00 лв дължими такси, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 20.12.2022 г. до окончателното изплащане на задължението. Претендира разноски.

В срока по чл.367, ал.1 ГПК е постъпил отговор от ЕТ „Д. – А.Н. – Г.К.“ чрез адв. Б. М. – АК Русе. С отговора се оспорва представителната власт на юрисконсулта подписал исковата молба от името на банката по съображения, че пълномощното е подписано от представители на банката, които не се имали представителна власт за това, както и несвоевременното внасяне на допълнително определената държавна такса.

По същество счита исковата молба за неоснователна. Акцентираща върху обстоятелството, че подписаният договор е с краен срок на усвояване 07.09.2022 година и с удължен съгласно Анекс 1 от 17.08.2023 година срок на ползване до 07.09.2023 година, и със срок за погасяване - до 07.09.2024 година, от където следва, че към датата на обявяване на кредита за предсрочно изискуем не е изтекъл нито срокът за ползване, нито срокът за погасяване на кредита. Съгласно посочената в исковата молба разпоредба от договора за кредит чл. 18, ал. 1, б. „в“ банката може да обяви кредита за предсрочно изискуем при неизпълнение на договорените задължения от страна на кредитополучателя, но нито в исковата молба, нито в съобщението за предсрочна изискуемост е посочено за неизпълнение на кое задължение от страна на кредитополучателя банката е обявила кредита за предсрочно изискуем към датата 08.12.2022 година, съобщението за което е получено на 09.12.2022 година. Сочи, че съгласно погасителния план по кредита датата за внасяне на ежемесечната лихва е 10 - то число, като лихва се дължи до 10.09.2023 година, на която дата следва да бъде направена първата вноска по издължаването на главницата. Изрично сочи, че ежемесечната дължима лихва в размер на 145,83 лева всеки месец е заплащана редовно, за което представя извлечение по кредита с посочени плащания на 17.10.2022 година - 1005,03 лева, на 11.11.2022 година - 141,04 лева, и на 16.12.2022 година - 197,97 лева. Последното плащане, макар посочено за извършено на 16.12.2022 година и отразено в банковата система на същата дата, е фактически направено на 09.12.2022 година, за което представя заверено копие от авизо за нареден кредитен превод. За предходните плащания също представя копия на авизо за нареден кредитен превод, като плащането от 18.10.2022 година е направено едновременно с плащане и по други кредитни продукти в едно авизо, но е отразена изрично сумата - 1005,03 лева. Поради горепосоченото и представените писмени доказателства, счита че надлежно и в срок са постъпвали дължимите суми за лихви в указаните срокове по договора и

Анекс 1, поради което не е налице неизпълнение на задължения за плащане от страна на кредитополучателя, които да послужат като фактическо основание за обявяване на кредита за предсрочно изискуем.

Сочи, че съгласно подписаните обвързващи документи дължима вноска по главница в по - големи договорени размери се дължи след 07.09.2023 година.

Поради всичко посочено, намира, че не са били налице предпоставките за обявяване на кредита за предсрочно изискуем към деня на образуване на частното гражданско дело пред Районен съд - Русе, поради което следва да бъде отхвърлен предявеният иск по чл. 422 от ГПК, като всичко гореизложено кореспондира и с вида на отпуснатия кредит – а именно „кредит – овърдрафт“.

Оспорва дължимостта на паричната претенция и по основание, и по размер, по горепосочените основания, и поради това, че са налице форсмажорни обстоятелства, както и че са налице необходимото поведение и ангажимент от страна на Г.К. за успешното погасяване на кредита - която е правила плащания по кредита преди да поеме предприятието на ЕТ след смъртта на А.Н..

Сочи, че банката е била уведомена за събитията - смъртта, почти непосредствено след нейното настъпване, като е заявила ангажираност за погасяване на кредитните задължения на ЕТ и е правила плащанията, посочени по - горе. Счита, че при надлежно уведомяване на другата страна, изпълнението на задълженията и на свързаните с тях насрещни задължения по договора следва да се спре, за запазване на интересите на контрагентите по даден договор при невъзможност за изпълнението му по независещи от тях причини. Намира, че е налице недобросъвестно поведение от страна на банката спрямо дългогодишен неин клиент, редовно изплащал задълженията си години наред, имащ няколко банкови продукта към Банката. Изразява предположение, че съвсем осъзнато и целенасочено кредитът е направен съдебен и е предявен иск за неговото установяване и принудително събиране.

„Банка ДСК“ ЕАД депозира допълнителна искова молба в която развива съображения за това, че е недопустимо е да се прави възражение от ответника свързано с представителната власт на лицето представляващо ищеца, както и че лицата които са упълномощили представителя на банката

са били вписани като нейни законни представители към датата на упълномощаването, а последващи промени на законните представители не влияе на извършеното упълномощаване.

Намира за неоснователни наведените възражения за ненадлежно упражняване на правото си да обяви кредита за предсрочно изискуем преди датата на депозиране на заявлението за издаване на заповедта за незабавно изпълнение, за което развива подробни доводи. Счита, че не е налице института на непреодолима сила, предвиден в чл. 306 ТЗ предвид настъпилата смърт на кредитополучателя А.Н..

В допълнителен отговор искова молба ответната страна по делото поддържа възражението си за липса на представителна власт на лицето подписало исковата молба от името на банката, като се навежда довод, че представителната власт на пълномощника е прекратена. Поддържат се и направените възражения, че към датата на обявяване на кредита за предсрочно изискуем не е изтекъл нито срокът за ползване, нито срокът за погасяване на кредита.

Акцентираща се върху обстоятелството, че съгласно сочената в исковата молба разпоредба от договора за кредит чл. 18, ал. 1, б. „в" банката може да обяви кредита за предсрочно изискуем при неизпълнение на договорените задължения от страна на кредитополучателя, но нито в исковата молба, нито в съобщението за предсрочна изискуемост се съдържат изявления за неизпълнение на кое задължение от страна на кредитополучателя банката е обявила кредита за предсрочно изискуем към датата 08.12.2022 година, като едва с допълнителната искова молба се сочи, че предсрочната изискуемост е определена от Банката на основание чл. 17 буква „в" от договора за кредит, както и че фактическото основание за това е „неизпълнението на задълженията на ответника по процесния договор за кредит, така и по други договори за кредит, сключени с Банката", както и че са били висящи изпълнителни дела с длъжник - ответника. Поради горното счита, че не е налице идентичност между основанията за изискуемост посочено при образуване на заповедното производство и основанията за изискуемост, посочено в настоящото производство по чл. 422 ГПК.

Освен това намира, че обявяването на кредита за предсрочно изискуем и съобщаването за това са предварително изготвени и изпратени,

без да са налице основания за това и поради тази причина е следвало да бъде изпратено ново съобщение след реалното настъпване на предсрочната изискуемост, което да има обвързваща сила за гражданския съд по заповедното производство. Представеното уведомление, което е връчено, счита че има сила за покана за доброволно изпълнение /и то на вноските, а не на цялото вземане/ в срока за плащане, който не е бил изтекъл към 09.12.2022 година. Съобщението за предсрочна изискуемост е получено на 09.12.2022 година, а съгласно погасителния план по кредита датата за внасяне на ежемесечната лихва е 10-то число. Съгласно същия лихва се дължи до 10.09.2023 година, на която дата следва да бъде направена първата вноска по издължаването на главницата. Размерите на ежемесечната дължима лихва са по 145,83 лева всеки месец и са заплащани редовно. Сочи, че за всички направени плащания са представени писмени доказателства с отговора на исковата молба, като надлежно и в срок са постъпвали и дължимите суми за лихви в указаните срокове по договора и Анекс 1, поради което не е налице неизпълнение на задължения за плащане от страна на кредитополучателя, които да послужат като фактическо основание за обявяване на кредита за предсрочно изискуем. Сочи, че съгласно подписаните обвързващи документи дължима вноска по главница в по - големи договорени размери се дължи след 07.09.2023 година. Моли съда да отхвърли изцяло предявените искиове.

С оглед на редовно разменените книжа и направените възражения и доказателствени искания, съдът се е произнесъл с определение по въпросите, визирани в разпоредбата на чл.374, ал.1 ГПК.

Съдът намира, че предявените искиове са допустими.

Съдът определя правната квалификация на предявените искиове като такива – по чл. 422, ал.1 ГПК – за съществуване на вземане, за което е била издадена заповед за изпълнение и същото е оспорено от длъжника по реда на чл. 414 и чл. 415 ГПК.

След преценка на събраните по делото доказателства и становищата на страните, съдът приема за установено следното от фактическа страна.

Вземането е основано на Договор за банков кредит, който е абсолютна търговска сделка – чл. 1, ал.1, т. ТЗ. Цената на иска е над 25 000 лв. Искът е подсъден на окръжен съд и редът за разглеждане е особеното

производство по търговски спорове по глава XXXII ГПК.

Видно от представения по делото Договор за кредит – овърдрафт **/07.09.2021 г., сключен между „Банка ДСК“ АД и ЕТ „Д. – А.Н.“ Банката предоставя на кредитополучателя кредит овърдрафт в максимален размер на 50 000 лв., който се предоставя със срок на усвояване 07.09.2022 г., а средствата по кредита се усвояват по разплащателна сметка на кредитополучателя с IBAN: *****. На 17.08.2022 г. към процесния Договор за кредит е сключен Анекс №1, съгласно който срокът за ползване на овърдрафта се продължава за 12 месеца, считано от деня, следващ датата на изтичане на последно договорения срок за ползване /07.09.2022 г./, с възможност за продължаване на срока, съгласно Договора за кредит. С Анекс № 1/17.08.2022 г. срокът му е удължен до 07.09.2023 г. вкл. Срокът за погасяване съгласно чл. 9.3 от договора за кредит вр. чл. 3 от Анекс № 1 е 12 месеца след изтичане срока за ползване, т.е. до 07.09.2024 г.

За предоставения кредит, кредитополучателят е поел ангажимент да заплаща договорена възнаградителна лихва в размер определен като референтен лихвен процент (EURIBOR) плюс надбавка от 3,50 %, а при неиздължаване на главницата в срока за погасяване да заплаща наказателна надбавка от 7% върху падежиралата и просрочена главница за времето на забавата до окончателното плащане на дължимите суми или до датата на предсрочната изискуемост или до изискуемостта на краен падеж, а при забава в плащането на част или цялата дължима лихва по кредита в уговорения срок кредитополучателят да заплаща освен договорената лихва и наказателна надбавка от 3% върху непадежиралата част от главница за времето на забавата до окончателното плащане на дължимите суми или до датата на предсрочната изискуемост или до изискуемостта на краен падеж.

В сроковете на неговото ползване кредитът - овърдрафт е бил усвояван и погасяван редовно многократно от кредитополучателя.

След смъртта на А.Н. писмо изх. № 1701-20-01286/08.12.2022 г. „Банка ДСК“ АД уведомява едноличния търговец „Д. – А.Н. – Г.К.“ като универсален правоприемник на кредитополучателя ЕТ „Д. – А.Н.“ гр. Русе, че на основание предвидените в договора условия банката обявява кредита, отчитан по кредитна сметка № CL ***** за предсрочно изискуем, без да посочва конкретно неспазено условие за това, и кани търговеца в 7-дневен

срок да погаси доброволно задълженията си, ведно с текущо начислените лихви и такси към датата на погасяване, съгласно сключените договорни условия с банката.

Съгласно посочената като основание за това в исковата молба разпоредба от договора за кредит чл. 18, ал. 1, б. „в“ банката може да обяви кредита за предсрочно изискуем при неизпълнение на договорените задължения от страна на кредитополучателя, но нито в исковата молба, нито в съобщението за предсрочна изискуемост е посочено за неизпълнение на кое задължение от страна на кредитополучателя банката е обявила кредита за предсрочно изискуем към датата 08.12.2022 година, съобщението за което е получено на 09.12.2022 година.

Страните не спорят за това, че към датата на обявяване на кредита за предсрочно изискуем не е изтекъл нито срокът за ползване, нито срокът за погасяване на кредита, който е 07.09.2024 г.

Спорният момент се свежда до това налице ли е неизпълнение на договорните отношения от страна на кредитополучателя и съответно основания за обявяването на кредита за предсрочно изискуем и спазена ли е процедурата за това.

В заявлението от 21.12.2022 г. за издаване на заповед за незабавно изпълнение на парично задължение като основание е посочен чл.17, б. „в“ от Договора за кредит, който най-общо сочи правото на банката по своя преценка да обяви кредита за предсрочно изискуем и да предприеме действия за събиране на вземането си по този договор. Няма посочено неизпълнение на конкретно задължение. Аналогично е и основанието сочено в исковата молба от 06.03.2023 г., с която е заявена претенцията пред РОС. Едва с допълнителната искова молба се навежда ново фактическо обстоятелство – а именно чл. 14, б. „в“ от договора за кредит – „длъжникът не е уведомил незабавно кредитора в случай на започване на изпълнително производство по реда на ДОПК и ГПК, ликвидация и несъстоятелност“ и са направени твърдения относно наличие на други просрочия по договори за кредит с банката, като са представени и самите договори, но същите по никакъв начин не доказват сочените обстоятелства.

За изясняване на спорните въпроси по делото е назначена съдебно – икономическа експертиза, по която е депозирано заключение.

Съдът, след преценка на доводите на страните и събраните в производството доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от правна страна следното:

Искът по чл. 422 от ГПК е установителен и има за предмет установяване по отношение на ответника съществуването на вземания на ищеца, които са предмет на издадена заповед за незабавно изпълнение по чл. 417 ГПК в хипотезата на постъпило възражение на длъжника срещу заповедта.

Интересът от търсената с иска защита е от категорията на абсолютните процесуални предпоставки за съществуването на правото на иск, която изрично е предвидена за установителните иски в чл. 124, ал. 1 ГПК. Съществуването на интерес от положителен установителен иск е свързано с оспорването на претендирано от ищеца право. В случая с оглед твърдението на ищеца, че задължението на ответника по договора за кредит не е изпълнено, трябва да се приеме, че за него съществува интерес от установяване на вземанията.

Същественият материално правен въпрос, от отговора на който зависи правилното решение на делото, се свежда до това дали е настъпила твърдяната от банката предсрочна изискуемост на задължението по отпуснатия кредит – овърдрафт и анексите към него.

При анализ на присъединеното заповедно производство по ч.гр.д. № 6505/2022 г. по описа на РРС е видно, че за издаването на заповедта за незабавно изпълнение и изпълнителен лист банката е предоставила договор за кредит и извлечение от счетоводните си книги и се позовава на наличие на непогасени вноски по кредита както следва: 9,72 лв – размер на обезщетението за забава /лихвена надбавка за забава/ до датата на настъпване на изискуемост за периода от 10.11.2022 г. до 11.11.2022 г.; 152,70 лв размер на обезщетението за забава след датата на настъпване на изискуемостт за периода от 10.12.2022 г. до 20.12.2022 г.; 96,00 лв дължими такси, както и 50 000 лв - главницата по кредита.

Анализирайки тези претенции, прави впечатление, че нито една от тях не касае неизпълнено задължение на кредитополучателя преди обявената от банката дата на предсрочна изискуемост на кредита за овърдрафт – 08.12.2022 г., като всички са възникнали в резултат на обявената предсрочна

изискуемост, а не са причина за настъпването ѝ.

Това се подкрепя и от приетата и неоспорена от страните съдебно – счетоводна експертиза, вещото лице по която дава заключение, че до 10.08.2022 г. дължимите на 10-то число лихвени плащания по кредита са погасявани редовно, без забава от кредитополучателя, като главницата е с ненастъпил срок на погасяване, доколкото такъв е договорен до 07.09.2024 г.

Ежемесечната дължима лихва в размер на 145,83 лева всеки месец е заплащана редовно, което е видно и от представеното по делото извлечение по кредита с посочени плащания на 17.10.2022 година - 1005,03 лева, на 11.11.2022 година - 141,04 лева, и на 16.12.2022 година - 197,97 лева.

Последното плащане, видно от представеното заверено копие от авизо за нареден кредитен превод макар посочено за извършено на 16.12.2022 година и отразено в банковата система на същата дата, е фактически направено на 09.12.2022 година.

В периода от 10.09.2022 г. до 09.12.2022 г. /датата на обявената от банката предсрочна изискуемост/, кредитополучателят е дължал лихвени плащания, но не и плащания по главница, предвид клаузите на Анекс №1 към процесния Договор за кредит.

Анализирайки счетоводните записвания вещото лице установява допуснати забави/просрочия в плащането на лихви на 10.09.2022 г. и на 10.10.2022 г., които обаче са погасени на 17.10.2022 г., ведно с начислените наказателни надбавки/обезщетения за забава. Друга забава/просрочие в плащането на лихви е допусната и на 10.11.2022 г., която е погасена на следващия ден - 11.11.2022 г., за което не е заплатено обезщетение за забава/наказателна надбавка, което следва да е в размер на 4,17 лв.(50 000 лв. *3% / 360 * 1 ден) — при условията на т. 18.6 от процесния Договор за кредит.

Изхождайки от тези данни следва изводът, че към 08.12.2022 г., когато банката обявява целият кредит овърдрафт от 50 000 лв за предсрочно изискуем не са налице непогасени вноски, с изключение на обезщетението за забава/наказателна надбавка, в размер на 4,17 лв, начислена за това, че е налице 1 ден забава при заплащането на лихвата на 11.11.2022 г. вместо на 10.11.2022 г., което не може да се приеме за сериозен аргумент за обявяването на целия кредит за предсрочно изискуем.

Всички останали претенции на банката, заявени в заповедното и исковото производство касаят суми, възникнали след обявяването на кредита за предсрочно изискуем. Само за прецизност следва да се отбележи, че така установената дължима сума от 4,17 лв не е предмет на претенцията на банката в настоящото исково производство.

Изхождайки от гореизложеното и представените писмени доказателства, следва изводът, че надлежно и в срок са постъпвали дължимите суми за лихви в указаните срокове по договора и Анекс 1, поради което не е налице неизпълнение на задължения за плащане от страна на кредитополучателя, които да послужат като фактическо основание за обявяване на кредита за предсрочно изискуем. Неоснователно и неподкрепено от събраните по делото писмени доказателства се явява твърдението на банката за наличие на неплащане на три месечни вноски, към датата на подаване на заявление за издаване на заповед за изпълнение – 28.12.2022 г., в резултат на което задължението по кредита е обявено за предсрочно изискуемо, и поради което банката е предприела действия за снабдяване с изпълнителен титул и принудително събиране на вземанията си, за което се е снабдила със Заповед за изпълнение за задължението по ч.гр.д. № 6505/2022г. по описа на Районен съд Русе.

В подкрепа на изложеното е и изричното посочване от вещото лице в съдебно заседание, че при направените проверки в счетоводството на ищеца не са установени никакви счетоводни записвания касаещи основанието за възникване на предсрочната изискуемост на кредита, като е отразено само нейното обявяване на 09.12.2022 г. в счетоводните записи, в резултат на което са начислени претендираните суми.

Наведеното в допълнителната искова молба основание за обявяване на кредита за предсрочно изискуем - чл. 14, б. „в“ от договора за кредит, а именно, че „длъжникът не е уведомил незабавно кредитора в случай на започване на изпълнително производство по реда на ДОПК и ГПК, ликвидация и несъстоятелност“ по принцип не следва да бъде разглеждано доколкото касае ново основание, различно от заявеното в заповедното производство и липса на идентитет между посоченото в заповедното и исковото производство.

Въвеждането на други, различни или допълнителни

правопораждащи факти, в сравнение с тези посочени в заявлението за издаване на заповедта за изпълнение, обосновават извода на липсата на пълна идентичност на вземанията на производството по чл. 422 ГЛК и заповедното производство. При предявяването на иска по чл.422 ГПК ищецът следва да се съобрази с посоченото от него основание за издаване на заповед за изпълнение, за да установи съществуването на оспореното вземане такова, каквото е присъдено със заповедта по чл. 417 ГПК. Обстоятелствената му част трябва да съответства на основанието, на което е заявено вземането в заповедното производство и на което е издадена заповедта за изпълнение, доколкото рамките и предметът на исковото производство са предопределени от заповедното производство. В този смисъл: Решение № 123 от 30.11.2017 година на ВКС, търговско дело № 1627/2015 г., Решение № 18/16.02.2016 г. на ВКС, ТК, първо т.о. по т.д.№ 1880/2014 г. и Решение № 34/11.08.2016 г. на ВКС, Второ т.о. по т.д.№ 3107/2014 г.

Но дори и да бъде разгледано така наведеното допълнително основание, то също не води до обратен извод за наличие на основателност на претенцията. Видно от приложеното ч.гр.д. № 6505/2022 г. на РРС към заявлението на банката не са представени удостоверения от ЧСИ за висящи изпълнителни производства, за да могат те да послужат като основание, макар и формално да бъдат преценени от съда, при издаването на ЗНИ и ИЛ. Представените в настоящото производство договори за кредити също по никакъв начин не водят до друг извод.

При така изложените обстоятелства настоящият съдебен състав намира претенцията на ищеца за неоснователна и като такава следва да бъде оставена без уважение.

Съгласно ТР № 4/18.06.2014г. на ВКС по т.д.№ 4/2013г. на ОСГТК, в производството по чл. 422 ГПК с решението по установителния иск съдът се произнася и по дължимостта на разноските за заповедното производство - относно размера им, както и разпределя отговорността за заплащането на тези разноски.

Мотивиран така и на основание чл. 422, ал.1 ГПК Русенският окръжен съд

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ предявените от „Банка ДСК“ АД гр.София, ЕИК 121830616, представлявана от изпълнителните директори Д. Н. Н. – И. и Д. Д. М. чрез пълномощник юрисконсулт И. В. И. против ЕТ „Д. – А.Н. – Г.К.“ гр. Русе, ЕИК: *****, искове с правно основание чл. 422, ал.1 ГПК – за признаване за установено дължимост на сумите от - 50 000,00 лв главница; 9,72 лв – обезщетение за забава /лихвена надбавка за забава/ до датата на настъпване на изискуемостта за периода от 10.11.2022 г. до 11.11.2022 г.; 152,77 лв – обезщетение за забава след настъпване на изискуемостта за периода от 10.12.2022 г. до 20.12.2022 г. и 96,00 лв дължими такси, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 20.12.2022 г. до окончателното изплащане на задължението, произтичащи от Договор за кредит – овърдрафт ** от 07.09.2021 г., и Анекс № 1 от 17.08.2022 г. към него, по който кредитополучател е ЕТ „Д. – А.Н.“, чийто правопреемник е ответният търговец ЕТ „Д. – А.Н. – Г.К.“ от гр. Русе и за които суми е издадена заповед за изпълнение № 3154/23.12.2022 г. въз основа на документ по чл.417 ГПК по ч.гр.д. № 6505/2022г. по описа на Районен съд Русе.

ОСЪЖДА „Банка ДСК“ ЕАД гр.София, ЕИК 121830616 гр.София, представлявана от изпълнителните директори Д. Н. Н. – И. и Д. Д. М. да заплати на ЕТ „Д. – А.Н. – Г.К.“ гр. Русе, ЕИК: *****, сумата от 2 550,00 лв - направени по делото съдебни разноски в производството по ч.гр.д. № 6505/2022г. по описа на РС Русе и търг.дело № 57/2023 г. по описа на ОС Русе.

Решението подлежи на обжалване пред Апелативен съд гр. Велико Търново в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Русе: _____